

Mahabharata

Pandavan veljesten seikkailut

Lyhentänyt, kääntänyt ja editoinut Maria Wan

Mahabharata
Pandavan veljesten seikkailut

*Omistan tämän kirjan pojalleni
Nicholakselle, jota ei olisi ilman minua ja
jota ilman minä en olisi mitään.*

Mahabharata

Pandavan veljesten seikkailut

Lyhentänyt, kääntänyt ja editoinut Maria Wan

*Suomennoksen ja Mahabharatan editoinnin copyright©
Maria Wan, 2016*

Kuvitus: Maria Wan

Kustantaja: BoD™ – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-498-211-5

SISÄLLYS:

PROLOGI

1 BHISHMA

2 KURUN SUVUN PELASTUS

3 PANDAVAT JA KAURAVAT

4 DRONA OPETTAA SERKUKSIA

5 VANHAT YSTÄVÄT, UUDET VIHOLLISET

6 VIERAILU VARANATAVASSA

7 PAKO PALATSISTA

8 HYVÄN JA PAHAN KOHTAAMINEN METSÄSSÄ

9 RAKKAUDEN MORSIAN

10 ÄIDIN SANAN MAHTI

11 DHRITARASHTRAN PÄÄTÖS I

12 JAETTU VALTAKUNTA

13 DURYODHANAN KATEUS KASVAA

14 NOPPAPELI

15 DRAUPADIN NÖYRYYTYS

- 16 VALTAKUNTA NOPASTA
- 17 PELKOA PALATSISSA
- 18 SATA KYSYMYSTÄ
- 19 KOLMASTOISTA VUOSI
- 20 DRAUPADIN KAUNEUS TIETÄÄ ONGELMIA
- 21 KAURAVIEN EPÄILYS
- 22 PANDAVAT TAISTELEVAT VIRATASSA
- 23 EUNUKISTA SOTURIKSI
- 24 PÄÄTÖSJUHLA JA JATKOSUUNNITELMIA
- 25 VIERAILU KRISHNAN LUONA
- 26 SOTA VAI RAUHA?
- 27 DHRITARASHTRAN PÄÄTÖS II
- 28 VIHA VAI SOVINTO?
- 29 KRISHNAN VIERAILU HASTINAPURASSA
- 30 SANKARI ON EPÄVARMA
- 31 SODAN ENSIMMÄISET PÄIVÄT, VIIKOT...
- 32 BHISHMAN KUOLEMA JA YUDHISTIRAN RYÖSTÖ

33 ELEFANTIN KUOLEMA JA VAUNUT MUDASSA

34 DURYODHANA PAKENEE JÄRVEEN

35 VOITTOA SEURAA SURU

36 VASTAUKSIA KYSYMYKSIIN

37 JUHLISTA AJAN LOPPUUN

EPILOGI

KURUJEN SUKUPUU

SANASTO

JUMALIA JA DEMONEJA

KAUPUNKEJA YM.

KÄYTETYT LYHENNÖKSET

PROLOGI

Anna kun kerron sinulle tarinan, joka on vanhempi kuin sukujuurtesi vanhimmat esi-isät. Tarinan, joka on pitempi kuin kymmenen *Raamattua* ja jossa tapahtumia on moninkertaisesti enemmän kuin *Kalevalassa*. Se on intialainen tarina, jonka sisällä on lukuisia muita tarinoita, jotka jakaantuvat lukuisiin kertomuksiin, niin moneen ja pitkälle kuin kukaan jaksaa kertoa. Tämä tarina, jonka aion sinulle kertoa, on kuin vanha traakkipuu, jolla on useita juuria, kertomuksia, joita yhdistää yksi runko, yksi tarina. Kukaan ei tiedä, kuinka syvällä tarinan alku ja juuret ovat eikä liioin sitä, päättyykö tarina joskus. Tarina on kirjoitettu alkamaan jostakin ja loppumaan johonkin, mutta sen viitekehys on lähes iätön ja loppumaton.

Juoni on itse asiassa ihan yksinkertainen. Se voisi itse asiassa melkein kuvata tietyin osin ja muunnoksin sinun elämääsi. Se menee näin: veljekset, joilla on erityistaitoja, riitaantuvat serkkujensa kanssa. Isänsä kohtalon myötä veljekset joutuvat muuttamaan muualle, minä aikana serkut ottavat vallan kaupungissa eivätkä luovuta sitä veljeksille vaan sen sijaan yrittävät päästä kokonaan eroon heistä. Erinäisten tapahtumien jälkeen veljekset lopulta menettävät kaiken yhdellä nopan heitolla. Siitä alkaa matka, minkä päätöksenä syntyy tappelu, jossa

kukaan ei voita. Mutta sillä, mitä joku ehkä oppii tästä kaikesta, on merkitystä.

Mutta kuten tiedät, syyt ja seuraukset eivät aina ole yksioikoisia. Monet asiat: ihmiset, tunteet, tilanne, vaatimukset, velvollisuudet ja niin edelleen, vaikuttavat siihen, mitä tapahtuu ja mitä mieltä sinä siitä kaikesta olet. Ja sitten on vielä vanhempien, sukulaisten ja muiden näkemykset! Välillä he ovat kuin jumalia, jotka ohjaavat ja kommentoivat tekemisiäsi niin hyvässä kuin pahassakin.

Yksinkertainen juoni mutta monta kertomusta ja tarinaa. Syitä, seurauksia ja selityksiä on loputtomasti niin kuin elämää Intian kaduilla. Jokainen päivä alkaa auringonnousulla ja päättyy auringonlaskuun. Jokainen toimittaa omat päivittäiset askareensa. Päivät toistavat itseään, mutta intialainen arki vaikuttaa kaaokselta, kun sitä yrittää kerralla ymmärtää. Sellainen on ***Mahabharata***, kertomus Kurun suvun serkuksista.

"Kaikki mitä on Mahabharatassa, on myös toisaalla. Mitä ei ole siinä, sitä ei ole missään", intialaiset sanovat.

Mahabharataa kutsutaan ihmisen elämän tietosanakirjaksi. Sen sanotaan sisältävän kaiken, mitä ihmisen tarvitsee tietää neljästä ihmiselämän

tavoitteesta: oikeudenmukaisuudesta, materiaalisista pyrkimyksistä, intohimosta ja pelastautumisesta.

Tarina kertoo siis ihmiskunnasta yhden suvun tarinan muodossa, ja lopulta se ehkä kertoo sinustakin. Anna kun johdatan sinut intialaisen elämää pursuavan kadun risteyksen yli kääntymättä sivukaduille tai seuraamatta jokaista, joka tulee vastaan. Anna kun kerron sinulle Mahabharatan tarinan ilman sivukertomuksia simppeleisti lyhennettynä. Kuuntele.

1 BHISHMA

Olipa kerran Shantanu, muinaisen kuningaskunnan hallitsija, joka kuului Kurun sukuun. Kansa kunnioitti Shantanua, ja hänet tunnettiin viisaana ja oikeudenmukaisena. Eräänä päivänä metsästäessään Shantanu näki joella kauniin neidon ja rakastui ensi silmäyksellä. Hän ei aikaillut, kun jo pyysi neitoa vaimokseen. Neito ei voinut peitellä heliä tunteitaan kuningasta kohtaan ja vastasi: "Tulen vaimoksesi. Mutta kuuntele ensin, mitä kerron sinulle. Kun menemme naimisiin, minun tulee saada tehdä, mitä ikinä haluan - oli toimeni ja tapani kuinka outoja ja epäilyttäviä tahansa. Et saa kyseenalaistaa tekemisiäni minään hetkenä. Pysyn vaimonasi niin pitkään kuin kunnioitat tätä vaatimustani."

Shantanu hyväksyi ehdon lainkaan empimättä ja niin heidät vihittiin.

Ajan myötä vaimo synnytti lapsen, ja heti kun vauvan sai nostettua käsivarsille, vaimo hukutti vauvan jokeen. Shantanu järkyttyi ja oli tulla hulluksi, mutta ei voinut puuttua vaimon tekemisiin tai kysyä syytä, miksi vaimo toimi niin kuin toimi. Seuraava vauva koki saman kohtalon. Ja seuraava sekä sitä seuraava. Heti vauvan synnyttyä vaimo kantoi jokaisen lapsen jokeen, minkä jälkeen palasi palatsiin tyytyväinen ilme

kasvoillaan. Shantanu ei kertaakaan kysynyt vaimoltaan syytä tämän käytökseen, koska pelkäsi avioliittonsa purkautumisen puolesta. Muutoin kun vaimo oli mitä parhain aviopuoliso.

Kahdeksannen lapsen synnyttyä vaimo aikoi jälleen heittää tämän jokeen, mutta Shantanu seurasi häntä eikä voinut enää hillitä itseään ja parkaisi: ”Tämä on järjetöntä. Lopeta heti!”

Vaimo vastasi rauhallisena: ”Ahaa, kuulen huutosi. Säästämme siis tämän lapsen, mutta minä en voi enää jäädä vaan minun on aika lähteä.”

”Älä lähde. Älä mene. Tai jos sinun on lähdettävä... minä ymmärrän, että tein väärin. En olisi saanut kyseenalaistaa sitä, mitä teit. Mutta... jos sinun on todella lähdettävä, kerro minulle ensin, miksi veit lapsemme jokeen yksi toisensa jälkeen”, vaikeroi Shantanu.

Vaimo selitti: ”Tästä lähtien tunnet minut Gangana, tämän Ganges-joen jumalattarena. Otin ihmisen muodon vain synnyttääkseni nämä kahdeksan lasta. Valitsin sinut miehekseni, koska vain sinä olet riittävän hieno ihminen lasteni isäksi. Lapset ovat Indra-jumalan kahdeksan seuraajaa. He ryöstivät aiemmassa elämässään viisaan miehen lehmän, ja siksi heidät kirottiin syntymään maan päällä.

Pyynnöstä seitsemän sai luvan poistua ihmisruumiistaan heti syntymänsä jälkeen ja siirtyä taivaaseen jumalana ja siksi päästin heidät heti syntymänsä jälkeen takaisin jokeen jatkamaan elämää jumalina. Kahdeksannen pienokaisen, jonka syytä itse asiassa koko lehmän ryöstö oli ja jota nyt kannan käsivarsillani, kohtalo on jatkaa maanpäällistä elämäänsä miehenä, ei jumalana. Hän tulee saavuttamaan elämässään kaiken, mutta ei tule koskaan tuntemaan naisen rakkautta.”

Tämän selityksen jälkeen Ganga sanoi ottavansa lapsen mukaansa jokeen, mutta lupasi palauttaa pojan myöhemmin Shantanulle, joka kaihoten jäi kaipaamaan vastauksia kysymyksiin ”Milloin? Missä?” mutta Ganga oli jo ehtinyt sukeltaa jokeen lapsen kanssa.

*

Vuosia myöhemmin samaisen joen samassa paikassa Shantanu tapasi Gangan ja heidän yhteisen jo nuorukaiseksi kasvaneen poikansa. Ganga sanoi: ”Olen kasvattanut pojan huolenpidolla ja rakkaudella. Nyt hän on valmis tulemaan luoksesi. Hänen nimensä on Bhishma, ja hän on opetellut kaikki uskonnolliset säkeet viisaiden opastuksella. Pojasta kasvaa suuri taistelija, maagisten aseiden käytön mestari, jota on

siunattu harvinaisilla henkisillä kyvyillä. Vie hänet kotiin.” Ja Ganga katosi.

Shantanu palasi palatsiinsa iloisena miehenä, ja julisti hetkeäkään epäröimättä nuorukaisen tulevaksi seuraajakseen, kun aika hänestä jättäisi.

*

Neljä vuotta myöhemmin tavanomaisella metsästysretkellään kuningas Shantanu tapasi jälleen kauniin neidon ja rakastui tähän palavasti. Hän tiedusteli, kuka neito oli ja miksi hän oli metsässä. ”Olen kalastajan tytär ja autan isääni kyyditsemään pyhiinvaeltajia joen yli”, vastasi neito.

Kuningas ei aikaillut vaan pyysi kalastajalta lupaa mennä naimisiin tämän tyttären kanssa. Kalastaja antoi siunauksensa liitolle, mutta yhdellä ehdolla: ”Pojasta, jonka tyttäreni synnyttää, pitää tuleman seuraajasi.” Kuningas ei voinut suostua ehtoon, olihan hän jo julistanut Bhishman seuraajakseen, ja niin hän palasi surullisena palatsiinsa.

Prinssi Bhishma huomasi isänsä surumielisyyden ja kysyi: ”Mikä mieltäsi vaivaa?”

Kuningas vastasi olevansa huolestunut sukunsa tulevaisuudesta. ”Olet ainoa poikani. Jos sinulle tapahtuu jotakin, sukumme päättyy siihen. Et voi

saada jälkeläisiä, koska äitisi mukaan olet tuomittu elämään ilman naisen rakkautta. Kaiken aikaa harjoitutat itseäsi ja lihaksiasi. Olet soturi, et suvun jatkaja. Mikä on kohtalosi? Elämäsi tarkoitus?"

Poika tuohtui isänsä sanoista. Hän otti yhteyttä valtakunnan neuvonantajaan, joka kertoi Bhishmalle, että tämän isä halasi naimisiin kalastajan kauniin tyttären kanssa, mutta että ei voinut hyväksyä naimakaupalle asetettua ehtoa. Bhishma meni tapaamaan kalastajaa tämän majaan ja kertoi, että ajan myötä tämän tyttären jälkeläinen istuisi kuninkaana. Kalastaja, joka oli hyvin pitkänäköinen, tiedusteli, kuka sitten olisi hänen tyttärenpoikansa seuraaja kuninkaana. "Hänen poikansa tietenkin", vastasi Bhishma, joka lupasi, ettei ikinä menisi naimisiin eikä saisi lapsia.

Kalastaja oli tyytyväinen. Bhishma, jonka nimi tarkoitti rikkoutumattoman lupauksen antajaa, kehotti kalastajan tytärtä, tulevaa äitipuoltaan, nousemaan vaunuihin kohti palatsia.

Olipa kerran muinaisessa Intiassa Pandavan veljekset, joiden elämä oli täynnä sankaruutta, jumalia, sattumaa ja petosta. Tarinassa he kohtaavat demoneja, saavat vaimokseen kauniin Draupadin ja päätyvät kaikkien aikojen sotaan sukulaisiaan vastaan. Heidän seikkailunsa oli niin ihmeellinen, että sanotaan että "kaikki mitä on Mahabharatassa, on myös toisaalla. Mitä ei ole siinä, sitä ei ole missään".

Mahabharata - Pandavan veljesten seikkailut on kompakti kertomus alkuperäisestä Mahabharatasta, intialaisten perinteisestä eepoksesta.

Tarinassa kietoutuu seikkailu, mystiikka ja filosofiset pohdinnat. Siksi sen sanoma voimaannuttaa myös tänä päivänä, niin aikuisia, lapsia kuin nuoriakin. Kerronta tempaa mukaansa tapahtumien intensiteetillä ja kuin huomaamatta tarinassa piilee isoja pohdittavia asioita.

Uppoudu Pandavien veljesten seikkailujen vietäväksi!

